

Sygn. akt III RC 165/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sławomir Lewandowski

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Małgorzata Beska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 marca 2023 r. w C.

sprawy z powództwa małoletniego powoda K. W.,

reprezentowanego przez matkę M. C.,

przeciwko J. W.

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego J. W. na rzecz małoletniego powoda K. W. podwyższone alimenty w kwocie 600 (sześciuset) złotych miesięcznie, w miejsce dotychczasowych alimentów w wysokości 200 (dwustu) złotych miesięcznie, ustalonych ugodą sądową z dnia 30 października 2017 roku, zawartą w sprawie o sygnaturze III RC 180/17 Sądu Rejonowego w Chełmnie, płatne do rąk matki małoletniego powoda M. C. począwszy od dnia 01 lutego 2023 r. do dnia 10 - tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia z zapłatą każdej raty do dnia jej zapłaty.

2. oddała powództwo w pozostałej części.

3. nakazuje pobrać od pozwanego J. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie – kwotę 400 (czterystu) złotych z tytułu nieuiszczonych kosztów sądowych należnych od zasądzonego roszczenia.

4. pozostałymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

5. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

6. wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 165/22

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda K. M. (1) C. – w pozwie z dnia 11 grudnia 2022 roku wniosła między innymi o podwyższenie alimentów ustalonych od pozwanego J. W. ugodą Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 30 października 2017 roku, o sygn. akt III RC 180/17, na rzecz K. W. z kwoty 200 zł. miesięcznie do kwoty 900 zł. miesięcznie, płatnych na jej konto bankowe, do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 1 stycznia 2023 roku, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Ponadto

przedstawicielka ustawowa powoda wniosła również o nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu matka małoletniego powoda wskazała, że na skutek decyzji pozwanego zmuszona jest zmienić miejsce zamieszkania wraz z dziećmi. Jak przedłożyła, wszelkie opłaty związane z lożeniem na wychowanie przedszkolne małoletniego powoda od września 2022 roku ponosi sama. Podała również, iż zawarła z pozwanym porozumienie, wedle którego ten miał opłacać przedszkole małoletniego syna, zamiast alimentów, jednakże J. W. nie wywiązywał się z tego zobowiązania. M. C. ma również na utrzymaniu małoletnią córkę, na rzecz której otrzymuje alimenty z funduszu alimentacyjnego w wysokości 400 zł. miesięcznie. W dalszej części uzasadnienia przedstawicielka powoda przedłożyła, że wszelkie koszty utrzymania małoletniego spoczywają na niej, jednocześnie usprawiedliwiając okoliczność braku rachunków za wynajem mieszkania, spowodowaną tym, iż zmiana miejsca zamieszkania będzie miała miejsce dopiero od stycznia 2023 roku, jednakże M. C. zobowiązała się dostarczyć dowody wpłat, podczas rozprawy. Matka małoletniego powoda, iż utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę osiąganego z tytułu wykonywania pracy jako opiekun osób niepełnosprawnych w wysokości 3010 zł. miesięcznie. M. C. wskazała, że pozwany z zawodu jest stolarzem, lecz nie są jej znane jego dochody, ponadto mieszkanie, w którym zamieszkuje wspólnie z małoletnimi dziećmi jest własnością J. W.. (k. 1 – 2).

Pozwany J. W. w odpowiedzi na pozew z dnia 19 stycznia 2023 roku wniósł o oddalenie powództwa w zakresie żądania zasądzenia alimentów od dnia wniesienia pozwu z uwagi na fakt, iż pokrywał on koszty utrzymania dziecka, ewentualnie - w przypadku wyprowadzenia się do końca stycznia 2023 r. M. C. wraz z małoletnim powodem z mieszkania, w którym aktualnie zamieszkują - uznał roszczenie zawarte w pozwie od miesiąca lutego 2023 roku do kwoty 300,00 zł. miesięcznie, wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Ponadto wniósł on zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, według norm przepisanych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Pozwany w odpowiedzi na pozew potwierdził fakt zasądzenia alimentów na rzecz małoletniego powoda w wysokości 200 zł., zaprzeczając jednocześnie zmianie stosunków uzasadniających podwyższenie alimentów. Wskazał, iż do września 2022 roku opłacał przedszkole powoda, jednakże ustalił z matką małoletniego, że będzie łożył na utrzymanie mieszkania i część pozostałych kosztów utrzymania syna, lecz zaprzestanie płatności chesnego za przedszkole. Porozumienie to zawarto na skutek rosnących opłat oraz ze względu na fakt zamieszkiwania wspólnie z pozwanym, nie tylko małoletniego powoda, lecz także jego przedstawicielki ustawowej wraz z małoletnią córką. W dalszej części J. W. zaprzeczył, jakoby nie łożył na utrzymanie małoletniego syna, gdyż dokonywał zakupów odzieży, leków, zabawek bądź przyborów przedszkolnych. Podał, że opłaty związane z utrzymaniem mieszkania, zakupem żywności oraz środków higienicznych dla całej rodziny uiszczał samodzielnie. Następnie wskazał, iż M. C., oprócz wynagrodzenia ze stosunku pracy otrzymuje świadczenie 500 + na dwoje dzieci, zasiłki rodzinne oraz stypendium na córkę. Pozwany zarzucił przedstawicielce ustawowej powoda, że nie uzasadniła tego w jaki sposób zostały ustalone kwoty żądanych alimentów, gdyż nie wskazała usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wraz z ich wysokością. Zdaniem pozwanego, małoletni powód nie choruje przewlekłe, zatem wszelkie wydatki na lekarstwa nie przekraczają ogólnych norm. J. W. wskazał również, że M. C. wciąż zamieszkuje z małoletnimi dziećmi i pozwanym. W dalszej części uzasadnienia przedłożył, iż posiada orzeczenie

o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, zatem może świadczyć pracę w wymiarze do 7 godzin dziennie i nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia. Ponadto pozwany wskazał konieczność korzystania z zabiegów rehabilitacyjnych na skutek zdiagnozowanej choroby. Zdaniem J. W., koszt dojazdu na zabiegi do innego miasta wynosi około 400,00 zł (czterystu złotych 00/100), zaś wydatki związane z dojazdem do pracy generują kwoty około 150,00 zł (stu pięćdziesięciu złotych 00/100) – 200,00 zł (dwustu złotych 00/100) miesięcznie. Następnie pozwany wskazał kolejne koszty do uiszczenia, których jest zobligowany:

- 800,00 zł (osiemset złotych 00/100) rocznie – ubezpieczenie pojazdu,
- 100,00 zł (sto złotych 00/100) rocznie – przegląd pojazdu,

- 500,00 zł (pięćset złotych 00/100) rocznie – koszty napraw i eksploatacji,
- 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych 00/100) – 200,00 zł (dwieście złotych 00/100) miesięcznie – lekarstwa,
- 770,00 zł (siedemset siedemdziesiąt złotych 00/100) miesięcznie – rata kredytu hipotecznego,
- 410,00 zł (czteryście dziesięć złotych 00/100) miesięcznie – rata pożyczki,
- 398,00 zł (trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych 00/100) miesięcznie – czynsz,
- 300,00 zł (trzysta złotych 00/100) miesięcznie – gaz,
- 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych 00/100) miesięcznie – prąd,
- 79,00 zł (siedemdziesiąt dziewięć złotych 00/100) miesięcznie – TV, Internet,
- 650,00 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych 00/100) miesięcznie – wyżywienie,
- 100,00 zł (sto złotych 00/100) miesięcznie – środki higieniczne,
- 200,00 zł (dwieście złotych 00/100) miesięcznie – zakup odzieży, obuwia,
- 200,00 zł (dwieście złotych 00/100) miesięcznie – koszt utrzymania psa, zakupionego dla małoletniego powoda.

W końcowej części uzasadnienia pozwany wskazał, iż bierze czynny udział w wychowaniu i opiece nad małoletnim powodem, ponadto dba o jego leczenie, a także zapewnia mu rozrywki w postaci wyjazdów do zoo, kinder parków itd. Jak podał J. W., małoletni syn otrzymuje prezenty na urodziny, święta bądź dzień dziecka. Zdaniem pozwanego jego udział w życiu przedszkolnym powoda jest znaczący. Pozwany wskazał w treści uzasadnienia orzeczenie Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. akt VI RCa 119/20, zgodnie z którym można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków. (k. 15 – 17).

Na rozprawie sądowej w dniu 6 marca 2023 roku Sąd zaproponował stronom zawarcie ugody, co do wysokości alimentów podwyższonych do kwoty 600,00 zł., na co przedstawicielka ustawowa powoda wyraziła zgodę, lecz pozwany odmówił (k. 64v akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. W., urodzony (...) w C. pochodzi z nieformalnego związku (...) oraz J. W.. Strony nie mieszkają razem od 23 stycznia 2023 roku.

Dnia 30 października 2017 roku w Sądzie Rejonowym w Chełmnie w sprawie o sygn. akt III RC 180/17 strony zawarły ugodę, wedle której pozwany J. W. zobowiązał się płacić na rzecz małoletniego powoda K. W. alimenty w kwocie 200,00 zł (dwustu złotych 00/100), poczynając od dnia 1 listopada 2017 roku, płatne do 15-go każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia z zapłatą, do rąk matki małoletniego powoda M. C..

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego K. W. – k. 3 akt, protokół ugody – k. 11-11v akt o sygn. III RC 180/17)

W dacie zawarcia powyższej ugody małoletni powód miał 1 rok, nie chorował przewlekłe. Wówczas matka małoletniego powoda mieszkała wspólnie z pozwanym i małoletnimi dziećmi (w tym jedno z poprzedniego związku) oraz otrzymywała alimenty na drugie dziecko z funduszu alimentacyjnego w kwocie 400 zł., świadczenie 500+ na dwoje dzieci, a także zasiłek rodzinny. M. C. we wskazanym okresie nie była zatrudniona.

W dacie zawierania w/w ugody sądowej pozwany pracował w zakładzie (...) jako stolarz montażysta w systemie akordowym, a wysokość jego ostatecznego wynagrodzenia wyniosła około 2800 zł. Wówczas przekazał, iż na utrzymanie mieszkania przeznacza kwotę około 1200 zł., zaś na pampersy małoletniego syna około 300 zł.

(dowód: protokół ugody sądowej z dnia 30 października 2017 roku – k. 11-11v akt o sygn. III RC 180/17)

Małoletni powód K. W. obecnie ma 6 lat. Uczęszcza on do Przedszkola Tęczowy Zakątek, w którym koszt miesięcznego czesnego wynosi około 210 zł, a także na zakup książek dla małoletniego potrzebna jest kwota około 150 zł. Małoletni powód często choruje na infekcje związane z przerośniętym migdałem i w związku z tym jego matka ponosi koszty zakupu leków, w szczególności syropów i antybiotyków. U małoletniego powoda została stwierdzona także próchnica zębów i konieczne są wobec tego jego wizyty u stomatologa, co spowoduje powstanie dodatkowych kosztów. W dniu 23 stycznia 2023 r. małoletni powód K. W. wraz z matką i małoletnią siostrą, pochodzącą z poprzedniego związku (...), wyprowadziła się z mieszkania pozwanego, w którym wszystkie te osoby dotychczas mieszkały, i wszyscy oni zamieszkali w wynajętym przez M. C. mieszkaniu, którego koszty ponosi matka małoletniego powoda.

Koszt ponoszonych przez matkę małoletniego powoda M. C. miesięcznych opłat za utrzymanie jest następujący:

- 500,00 zł (pięćset złotych 00/100) – czynsz,
- 500,00 zł (pięćset złotych 00/100) – media, gaz,
- 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych 00/100) – woda,
- 93,00 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote 00/100) – śmieci,
- 58,00 zł (pięćdziesiąt osiem złotych 00/100) – TV,
- 200,00 zł (dwieście złotych 00/100) – prąd.

Ponadto matka małoletniego powoda ponosi koszty jego wyżywienia (w tym w szczególności obiadów i kolacji), oraz zakupu odzieży i obuwia.

Matka małoletniego powoda M. C. otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości około 3 000 zł. miesięcznie netto, alimenty na rzecz małoletniej córki wypłacane przez fundusz alimentacyjny w kwocie 400 zł., świadczenie 500+ na oboje dzieci, zasiłek rodzinny oraz – od pozwanego - dotychczas ustalone alimenty w kwocie 200 zł. miesięcznie.

(dowód: protokół przesłuchania świadka K. M. (2) – k. 64v akt, protokół przesłuchania M. C. – k. 64-65 akt, karta wynagrodzeń M. C. – k. 60-60v akt, dowody wpłat – k. 60 akt)

Pozwany J. W. jest zatrudniony w ramach stosunku pracy w A., a jego miesięczny dochód wynosi około 3 600 zł. netto. Jest właścicielem mieszkania o powierzchni 48 m² oraz pojazdu samochodowego. Pozwany mieszka sam. Koszty miesięcznego utrzymania wynoszą:

- 300,00 zł (trzysta złotych 00/100) – czynsz,
- 300,00 zł (trzysta złotych 00/100) – gaz,
- 330,00 zł (trzysta trzydzieści złotych 00/100) co dwa miesiące – prąd,
- 79,00 zł (siedemdziesiąt dziewięć złotych 00/100) – TV,
- 300,00 zł (trzysta złotych 00/100) – lekarstwa,
- 410,00 zł (czteryście dziesięć złotych 00/100) – rata pożyczki,

- 770,00 zł (siedemset siedemdziesiąt złotych 00/100) – rata kredytu hipotecznego.

(dowód: protokół przesłuchania J. W. – k. 65-65v akt, harmonogram spłat kredytu hipotecznego – k. 62 akt, dowody wpłat, rachunki – k. 18-35 akt, faktury – k. 39-42 akt)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie powyżej powołanych dowodów z dokumentów, przedłożonych przez strony w toku postępowania i nadesłanych na żądanie Sądu, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Sąd nie oparł się na paragonach złożonych do sprawy, albowiem nie są one rachunkami imiennymi i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Sąd dał również wiarę zeznaniom matki małoletniego powoda i pozwanego oraz świadka K. M. (2) w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie i również na ich podstawie dokonał ustaleń stanu faktycznego sprawy.

Sąd dokonał także ustaleń stanu faktycznego w oparciu o akta sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Chełmnie o sygnaturze III RC 180/17.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 138 k. r. o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć przy tym zarówno zmianę po stronie osoby uprawnionej do alimentacji, polegającą na zmniejszeniu lub zwiększeniu usprawiedliwionych potrzeb takiej osoby, jak i zmianę po stronie osoby zobowiązanej do alimentacji polegającą na zmniejszeniu lub zwiększeniu się możliwości zarobkowych i majątkowych takiej osoby. Muszą być to przy tym zmiany istotne i takie, które zaszły w okresie po wydaniu orzeczenia lub zawarciu umowy ustalających alimenty w dotychczasowej wysokości. Oceniając, czy w niniejszej sprawie doszło do zmiany stosunków, o której mówi art. 138 k. r. o., Sąd wziął pod uwagę następujące okoliczności.

W pierwszej kolejności należy podnieść, iż wysokość alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniego powoda została ustalona ugodą sądową zawartą przed sześcioma laty, gdy małoletni powód miał zaledwie 1 rok, a jego potrzeby kształtowały się na znacznie niższym poziomie niż obecnie poziomie. Zdecydowanie bowiem inne potrzeby ma dziecko w wieku 1 roku od potrzeb dziecka w wieku niemal 7 lat. Dotyczy to zarówno potrzeb czysto biologicznych, takich jak koszty wyżywienia, jak i potrzeb edukacyjnych, np. koszt pobytu w przedszkolu czy zakupu podręczników. Przesłankę zawartą w treści art. 138 k. r. o., a mianowicie zmianę stosunków, wyczerpuje również zmiana mieszkania, w którym od dnia 23 stycznia 2023 r. mieszka przedstawicielka ustawowa powoda wraz z małoletnimi dziećmi, co wiąże się z ponoszeniem przez nią znacznych kosztów mieszkaniowych, których dotychczas w takim wymiarze – wobec zamieszkiwania w mieszkaniu pozwanego – w takim wymiarze nie ponosiła.

Zdaniem Sądu, powyższe okoliczności powodują, że wysokość alimentów ustalonych ugodą, zawartą przed Sądem Rejonowym w Chełmnie dnia 30 października 2017 roku o sygn. akt III RC 180/17 jest nieadekwatna do zmienionych kosztów utrzymania małoletniego powoda. W związku z tym, pomoc pozwanego w finansowaniu syna powinna być zwiększona. Aktualnie pozwany - poza uiszczaniem alimentów - nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletniego syna, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić powodowi jak najlepsze warunki i łoży na niego z własnych dochodów, wykonując w przeważającej części obowiązek alimentacyjny przez osobiste starania. Jednocześnie zauważyć należy, iż sytuacja majątkowa pozwanego od 2017 roku uległa poprawie, gdyż osiąga dochody kształtujące się na poziomie 3 600 zł. netto.

Sąd doszedł do przekonania, że pozwany powinien łożyć na utrzymanie małoletniego powoda i zdecydował się podwyższyć alimenty do kwoty 600 zł. miesięcznie. Orzeczona kwota nie wyczerpuje w całości potrzeb małoletniego, lecz należy mieć na uwadze fakt, iż pozwany powinien realizować obowiązek alimentacji proporcjonalnie do swoich

aktualnych możliwości finansowych. Zdaniem Sądu, J. W. posiada środki, które pozwalają mu żyć na stosunkowo dobrym poziomie, zatem alimenty w wysokości orzeczonej na rzecz małoletniego powoda nie przekraczają możliwości zarobkowych pozwanego.

Z uwagi na powyższe, Sąd - w oparciu o przepis art. 138 k.r.o., art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i § 2 k.r.o. - zasądził w punkcie 1 wyroku z dnia 29 marca 2023 roku o sygn. akt III RC 165/22 od pozwanego J. W. na rzecz małoletniego powoda K. W. podwyższone alimenty w wysokości 600 zł. miesięcznie, w miejsce dotychczasowych alimentów w wysokości 200 zł. miesięcznie, ustalonych ugodą sądową z dnia 30 października 2017 roku, o sygn. akt III RC 180/17 Sądu Rejonowego w Chełmnie, płatne do rąk matki małoletniego powoda M. C., począwszy od dnia 1 lutego 2023 roku do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia z zapłatą każdej raty do dnia jej zapłaty.

Resztę usprawiedliwionych potrzeb powoda zobowiązana jest zabezpieczyć matka. Stąd w zakresie przekraczającym powództwo, Sąd oddalił je w punkcie 2 wyroku.

W punkcie 3 wyroku Sąd nakazał – na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k. p. c. - pobrać od pozwanego J. W. na rzecz Skarbu Państwa - ustaloną stosownie do art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - według wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia (rozumianej jako roczna suma kwoty podwyższającej alimenty w niniejszej sprawie) wynoszącej ponad 4000 złotych do 7500 złotych (400 zł. x 12 m-cy = 4800 zł.) - kwotę 400 zł. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, należnych od zasądzzonego roszczenia, od których uiszczenia zwolniona była strona powodowa.

Pozostałymi kosztami sądowymi, na zasadzie art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd - w punkcie 4 wyroku - obciążył Skarb Państwa jako że nie było podstaw do obciążenia nimi pozwanego, a strona powodowa korzystała w niniejszej sprawie z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych.

O kosztach procesu Sąd orzekł - w punkcie 5 wyroku - na podstawie art. 100 k. p. c., znosząc je wzajemnie między stronami ze względu na wynik sprawy, czyli częściowe uwzględnienie powództwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k. p. c. wyrokowi w punkcie pierwszym nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 6 wyroku)